

Sebastià Roig treu a la llum la tradició de la ciència-ficció en la literatura catalana

► L'escriptor figuerenc omple un buit i reivindica un gènere «injustament oblidat» al llibre «El futur dels nostres avis»

VÍCTOR P. DE ÓBANOS

EL FUTUR DELS NOSTRES AVIS

AUTOR
 ► **Sebastià Roig**

DIPUTACIÓ DE GIRONA. COL·LECCIÓ JOSEP PLA

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

■ El figuerenc Sebastià Roig treu a la llum la interessant tradició de ciència-ficció en la literatura catalana, un gènere que es va conrear almenys fins a l'any 1939, quan tota publicació en la llengua de Ramon Llull va ser prohibida.

Col·laborador habitual del **Diari de Girona**, Roig firma un títol de per si revelador: *El futur dels nostres avis*, un nou volum de la Col·lecció Josep Pla que edita la Diputació de Girona. L'obra es presentarà divendres vinent (20h) al Museu del Joquet de Figueres.

El llibre suma el doble interès de complementar i ampliar la historiografia de la literatura catalana de ciència-ficció, i de fer-ho a través de la ploma d'un creador acreditat. Roig presenta científics il·luminats, ciutats subterrànies, homes artificials i civilitzacions futuristes, a través d'un punt de vista didàctic, divulgatiu, però també creatiu.

El llibre reivindica obres poc conegudes com ara la considerada primera novel·la catalana de ciència-ficció, *Homes artificials*, del pala-

Sebastià Roig.

CINC OBRES FONAMENTALS

- «**Homes artificials**». (1912)
 ► Obra de Frederic Pujulà i Vallès.
- «**L'illa del gran experiment**». (1927)
 ► Obra d'Onofre Parés.
- «**Retorn al Sol**». (1936)
 ► Novel·la de Josep Maria Francés.
- «**El gegant dels aires**». (1911)
 ► Novel·la de Josep M. Folch i Torres
- «**La fi del món a Girona**». (1919)
 ► Joaquim Ruyra

mosi Frederic Pujulà, el centenari de la qual es commemorarà aquest proper desembre.

Catalunya seguia ara fa un segle l'estela de les grans literatures europees i va veure florir el gènere de la ficció de tema científic, que en l'àmbit mundial encapçalaven Jules Verne i H.G. Wells.

Explica Salvador Macip en el pròleg del llibre de Roig que mentre tothom coneix pioners com Wells o Verne, «pocs han sentit a parlar dels nostres propis clàssics»,

entre els quals també situa *L'illa del gran experiment* (1927), d'Onofre Parés, o *Retorn al Sol* (1936), de Josep Maria Francés.

Amb *El futur dels nostres avis*, Roig repassa novel·les i contes, però també peces teatrals, poesies i un gran nombre d'articles en llengua catalana que toquen la ciència-ficció i, al mateix temps, analitza l'impacte i les influències a Catalunya dels grans autors internacionals d'aquest camp. És el cas de la pel·lícula *Metropolis* (1927), de Fritz

Històries divertides que fan somniar

► Sebastià Roig explica que obres com *Viatge al centre de la Terra* o la versió novel·lada del film *Metropolis* van tenir, des del punt de vista literari i comercial, una funció comparable als *best-sellers* d'avui. Ara som en l'època dels telèfons intel·logents, els ordinadors i la robòtica, però quan Verne va començar a parlar de submarins, la gent del carrer no sabia exactament a què es referia; no existia ni l'aviació. La ciència-ficció «és un gènere divertit que permetia anticipar esdeveniments i somiar», comenta Roig, que també explora la influència del gènere en l'obra literària del sempre atent Salvador Dalí. GIRONA | D.B.

Lang, que va tenir una versió novel·lada que va ser parcialment traduïda al català. *Metropolis* també va influenciar peces teatrals com *Mollock i l'inventor* (1930), d'Ambrosi Carrion, protagonitzada per un inventor que crea un arma molt destructiva i l'Estat la vol aconseguir.

Roig no amaga que el seu treball de recerca segueix la feina feta per Antoni Munné-Jordà i Jordi Solé i Camardons, seguint al seu torn el rastre de Jaume Fuster, que ja havia treballat la temàtica.